

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת תַּזְרִיעַ ג' נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

אם לאדם יש מעין טלאי צבע על ראשו במקום שבו בדרך כלל צומח שער (שעכשו נשר), זה נקרא נֶתֶק. אחד מהסימנים של נֶתֶק הוא שכל השער שצומח שם משנה את צבעו לצבע צהוב. אם הכהן לא בטוח שזוהי צרעת, האדם צריך להמתין בבידוד במשך שבועה ימים. אם מקום הנֶתֶק גדל, או שהשער שעל הנֶתֶק השתנה לצהוב בהיר, האדם טמא וצריך לקיים את ההלכות של מצורע. אם לא השתנה כלום, האדם צריך לגלח את השער שסביב הנֶתֶק כדי שיהיה קל יותר לראות אם זה התפשט, ולהמתין עוד שבועה ימים. אם עדין לא השתנה כלום, האדם צריך לעשות את תהליך הטהרה.

אפלו לאחר מכן, אם זה התפשט, הוא נטמא בטמאת צרעת. אנו גם לומדים כיצד ידעו הכהנים להבדיל מתי היה מדבר פשוט בחברבורות על העור אפלו אם נקודות לבנות כהות יותר מצבע הצרעת. וגם אם הסימנים נראים כסמני הצרעת (למשל שערות לבנות) זה לא באמת צרעת.

תְּהִלִּים / יוֹם ג' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י"ח- כ"ב

בתהלים היום, יש פרק אותו אומרים מידי יום- פרק כ'. הרבי הרייצ בקש שכל אחד יאמר את הפרק הזה מידי יום. ישנם ימים שבהם אומרים פרק זה בסדר התפלה, אולם ביום שבו לא אומרים תחנון (כמו מאמצע חֲדָשׁ תִּשְׁרִי או כל חֲדָשׁ נִיסָן) הפרק הזה לא מופיע בתפלה. בימים אלו יש לומר את פרק כ' מיד בסיום התפלה.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פְּרָק ל"ט (ג' נִיסָן שְׁנַה מְעוּבֵרַת)

בתניא אנו לומדים שלמצוות אין "כנפים" להתרומם לה' אם מקימים מצוה שלא "לשמה". מה הכוונה "לשמה"? משמעות אחת היא קיום המצוה רק בגלל שאדם אוהב לקיים אותה או כדי להתרברב בה. אבל הכוונה היא גם שלא לקיים מצוה רק בגלל שזה מה שאבא/ אמא/ המורה מלמדים לעשות.

עלינו לקיים את המצוה כמתנה מה'!

הדרך היחידה לקיים מצוה היא מתוך אהבת ה' ויראת ה' - זו מצוה לשמה. ואז יש למצוות "כנפים" להתרומם לה'.

היום יום / ג' ניסן

מידי יום לומדים חת"ת ורמב"ם. מה למדו הרבנים מידי יום?
הרב רש"ב נהג ללמד במשך היום לכל הפחות את הדברים הבאים:

- פרשה בחמש עם רשי
- פרק בתורה, נביאים וכתובים בעל פה
- פרק משניות
- גמרא לעיון ונהג לסיים שני דפים בשבוע
- גמרא לגירסא - שלושה עמודים מידי שבוע
- חלקים מהתלמוד הירושלמי
- שלחן ערוך (לא כל יום)
- מדרש רבה - נהג לסיים את כל המדרש בשנה (אם היה שבוע ארוך, נהג לסיים אותו בשבוע הקצר יותר שבא אחריו).

ספר המצוות / מצות לא תעשה ל"ה, ל"ח, ל"ו, ל"ז, ל"ד, מ"ג, מ"ד, מ', ל"ט, מ"א, מ"ה, קע"א

היום נלמד עוד 12 מצוות על החובה שלנו להתרחק מעבודה זרה.

1. **מצות לא תעשה ל"ה** - אסור לומר מלות קסם כדי לגרם לאדם אחר להרגיש טוב יותר או להרגיש בטוח.
2. **מצות לא תעשה ל"ח** - אסור לנסות לעשות דברים כדי לדבר עם אדם שכבר נפטר.
3. **מצות לא תעשה ל"ו** - אסור לשאול אצל אדם שעובד עבודה זרה שנקראת "אוב".
4. **מצות לא תעשה ל"ז** - אסור להתייעץ אצל אדם שעובד עבודה זרה שנקראת "ידעוני".
5. **מצות לא תעשה ל"ד** - אסור לעשות כל מעשי קסם או כשף.
6. **מצות לא תעשה מ"ג** - לאדם אסור לגזר את הפאות שלו.
7. **מצות לא תעשה מ"ד** - לאדם אסור לגלח את הזקן שלו בתער.
8. **מצות לא תעשה מ'** - לגבר אסור ללבש בגדים של אשה.
9. **מצות לא תעשה ל"ט** - לאשה אסור ללבש בגדים של גבר.
10. **מצות לא תעשה מ"א** - אסור לעשות קעקועים.
11. **מצות לא תעשה מ"ה** - ליהודי אסור להזיק לעצמו בגלל שהוא בצער על מישהו שנפטר או כל סוג אחר של עבודה זרה.
12. **מצות לא תעשה קע"א** - ליהודי אסור לתלש את שערו בגלל שהוא עצוב על כך שמישהו נפטר.

רמב"ם / הלכות עבודת פוכבים פרקים י', י"א, י"ב

פרק י' - בפרק זה לומדים איך לנהוג באדם שעובד עבודה זרה. אחד הדברים הוא שעלינו לתת צדקה גם לענני הגויים ולא רק לענניי יהודים משום דרכי שלום. צריכים להתנהג אליהם יפה, ולומר שלום כשאנו פוגשים אותם.

פרק י"א - הרמב"ם אומר שזה בא מהגויים לנסות ולנחש את מה שיקרה בעתיד. יהודים צריכים להאמין בה' ולבטח בו שהוא ידאג לנו על הצד הטוב ביותר.

פרק י"ב - לומדים על כך שיהודי לא יכול לגזר את הזקן והפאות שלו.

דרכי החסידות / ספורים שהרבי ספר

פעם היה שליח שיצא כדי ללמד יהודים על יהדות. הוא קבע פגישה לבקור במשרד של אדם. שהיה פרופסור, אדם חכם מאוד שלא היה קל לדבר אתו.

השליח התחיל לדבר אתו על יהדות, והפרופסור התוכח אתו. הפרופסור קם לרגע כדי להביא ספר ולהוכיח לשליח שהוא - הפרופסור - הצודק. כאשר הוא חזר למשרד, הוא ראה שהשליח עומד ליד הקיר ומתנועע קדימה ואחור.

אחרי ששים, השליח אמר לפרופסור שהוא התפלל מנחה לפני שיהיה מאחר מדי.

הפרופסור כל כך התפעל שלמרות שזו הייתה פגישה חשובה, כשהשליח היה צריך ל"דבר עם ה'" הוא הפסיק מיד לצרוך התפלה.

הפרופסור חזר בתשובה ועזר ליהודים רבים נוספים להתקרב לה'.

הרבי ספר שעלינו ללמד מכוף שאפלו שנימוסים הם דברים מאוד חשובים, כשאומרים ליהודי מיד שאנו רוצים משיח, הדבר ילהיב את הנשמה שלו. הוא רואה שאדם רגיל מגיע אליו ומדבר על משיח!

(שבת פרשת צו, תשמ"ה)